

MEMORIAE

NOBILISSIMI ET STRENUI

VIRI,

PETRI LENZII,

P

METATORUM IN PRÆSENTIBUS IMPE-

rij Comitii Propræfecti, Circuli Bavarici & Reip.

Ratisponensis inter auxiliares cohortes, adversum

communem Christiani nominis hostem,

Centurionis pedestris,

Qui pro patriâ, in prælio, cum Turcis, ad sanum Sti Gothardi, commisso, fortiter pugnans occubuit,

die 1. Aug. 1664.

22. Julij.

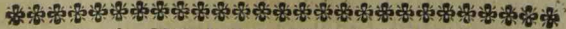
Hoc, cum exequias ire non licuerit, posthumum pietatis
& affectus monumentum,

*ad aternitatis & famæ avam
consecrarunt*

Cognati, Frater, Amici.

RATISPONÆ

MENS: SEPTEMBR. ANNO
M. DC. LXIV.

Typis CHRISTOPHORI FISHCERI.

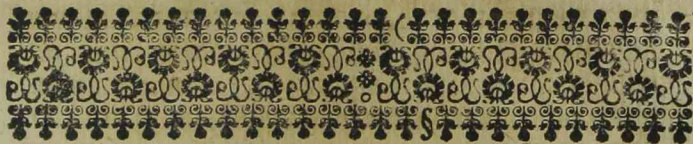
79
MEMORIA
PETERSEN
Qui pro Republicâ ceciderunt, in perpetuum per glo-
riam vivere intelliguntur. Institut: de
excusat: tut: vel cur.

Detur hoc clarorum virorum posteritati, ut quomodo
exequiis à promiscuâ sepulturâ separantur, ita in tra-
ditione supremorum, accipiant habeantq; propriam
memoriam. Tac: 16. Annal. c. 17.

1018416

1018416

D. M. S.

PÉTRUS LENZIUS, VIR JUVENIS FORTISSIMUS, QUEM PARENTIS, PRÆMATURE DEFUNCTI, POSTEA FRATRIS CURA, LITERIS DESTINARAT, BONISq; ARTIBVS, QUARUM IN DIVERSIS ACADEMIIS CULTOR FUIT ET AMATOR; SED VEL FATO ITA VOLENTE, VEL INGENIO, QUOD SEMPER HABUIT ERECTUM, STIMULANTE, BEL- LUM DELEGIT ATQUE ARMA: QUAE RATIONE PRÆTE- RITIS, IN POMERANIA ET HOL-ATIA, CÆSAREM IN- TER, SVECOS, POLONOS, AC DANOS, MOTIBUS ORTIS AD- FUIT NON TANTUM, SED PEDITUM COHORTIS, SUB AUSPICIIS CÆSAREIS, DUCE PHILIPPO LUDOVICO, HOL- SATIÆ PRINCIPE, VEXILLUM TULIT. ILLIC, REBUS COMPOSITIS, INSIGNI TESTIMONIO DIMISSUS, ANTE QUADR-ENNium, CUM AUXILIARIBUS, SERENISSIMI BA- VARIÆ ELECTORIS, COPIIS, HUNGARIAM INTRAVIT, NULLUMQ; BONI MILITIS ET LOCUM TENENTIS OF- FICIUM INTERMISIT, TRANSYLVANIAM PERLUSTRAVIT, MULTAQ; INCOMMODA BELLIS PANNONICIS HAUD IN- SOLITA TOLÉRAVIT, ET ABSUMPTIS IN EA EXPEDITIO- NE. VARIO MORTIS GENERE, PLERISq; IPSE CUM PAUCIS COMMIL-TONIBUS, NON SINE LUCULENTO FIDEI AC

FORTITUDINIS ELOGIO, DIMISSUS, IN PATRIAM SALVUS
AC SOSPE REVERSUS EST. UNIVERSALIBUS INDE IM-
PERII COMITIIS, ANTE BIENNIUM RATISBONÆ CONGRE-
GATIS, OPPORTUNE INTERESSE VOLUIT, UBI FRATRIS VI-
CEM, CIRCA METATORUM PRÆFECTURAM OBIVIT, ET
CÆSARIS, ELECTORUM, PRINCIPUM AULIS, TRIBUSQ; IM-
PERII CURIIS CUM LAUDE INNOTUIT. MENTEM FINI-
ENDIS COMITIIS, QUIETI APPLICANDAM, ACRIUS CUM
TURCIS BELLUM, ITERUM CONCITAVIT. ATQ; ADEO
MISSIS JUXTA IMPERII DECRETUM SUPPETIIS, POSTU-
LANTI PATRIÆ OPERAM PROMISIT, CENTURIO, APPRO-
BANTE CIRCULO BAVARICO, DECLARATUS. ITA DENUO
JUNCTIS ALIIS, PRONO DANUBIO IN HUNGARIAM DE-
SCENDIT, GLORIÆ PARANDÆ, REIQ. BENEGERENDÆ VEL
CUM CERTO VITÆ PERICULO CUPIDUS. ID QUOD OB-
TIGIT. QUANDO CERTAMINE, QUO CÆSARIS ET IMPERII
ARMA, CUM TURCIS AD FANUM. S. GOTHARDI, DIMICA-
RUNT, HOSTI INGLIENS, FORTITER PUGNANS, NEC
GRADU CEDENS, HONESTAM ET GENEROSAM, CUM IL-
LUSTRIBUS SOCIIS, MORTEM TURPI FVGÆ ANTEPONENS,
OCCUBUIT. PRO CÆSARE, PRO IMPERIO, PRO PATRIA.
PRO RE CHRISTIANA. SERVET CHRISTUS ANIMAM, NA-
TVS. D. XI. APRIL. M. DC. XXXVI. DENATVS CAL. AUG
M. DC. LXIV. FIVS REI, MONVMENTVM HOC, QVALE
CVNQ; SIT, MANSVRVM TAMEN. L. M. POSVIT FRATER.

J. C. L.

In victoriosum simul & luctuosum obitum

Nobilissimi ac Fortissimi VIRI

DN. PETRI LENZII

S. Rom. Imp. Metatorum in Comitijis Pro-Præfeti, & Liberæ
Ratisbonensis Reip. missæ contra communem Christiani
orbis hostem cohortis, ductoris strenui.

PRO Patriâ arma ferens, pro CHRISTI nomine pugnans,
Et pro Cæsareo culmine bella gerens,
LENZIUS occubuit, medios dum fortis in hostes
Irruit, & magnâ prælia mente ciet.
Vivere non potuit meliùs, non iustiùs unquam
Vincere, nec famâ nobiliore mori,
Quàm qui, castra Dei, qui CHRISTI signa secutus,
Dum moritur, vitam victor & altra tenet.

*Officij erga defunctum, Honoris in
superstites causa, fundebat.*

JO. ALBERTUS PORTNERUS
Sacra Cæsareæ Majest. & Serenissimi
Ducis Württembergici Consiliarius p.r.
Reip. patriæ Consul.

EPITAPHIUM.

FORTIA dùm Scythicis opponimus arma Tyrannis,
Et sanctis Patriæ legibus obsequimur;
LENZIUS, & mecum Patriæ, pia pectora, amantes,
Hanc premimus, fuso sanguine, corpore humum :

Bis tamen immanis occisi vicimus hostes!
Nobiscum pariter Turcaq; Morsq; jacent!
A victis vinci didicit se posse Tyrannus,
Victor ubi Inferni & Mortis JESUS adest.
Nos tamen ingressos Cœli Capitolia ovantes,
In gremio Domini Civica certa manet:
Ast quos immanis occisi occidimus hostes,
Ignea Cocytimerfit, habetq; palus.
Adspice, pro Patriâ quàm sit se impendere pulchrum!
Et tutum lætus carpe, Viator, iter!

B. M. P.

J. H. Ursinus.

III. §

PRO patriâ faustis equidem pugnavimus armis,
Et sensit nostras barbara turba manus.
Pugna tamen nimis infelix, quæ sanguine tanto,
Et tot flebilibus quæ fuit empta rogis.
Sic victus victorq; jacent, & funera ducunt,
Sic etiam lacrymis gaudia nostra madent.
Flere juvat FRATREM, præclarum Martis alumnum,
Ultimaq; extincti plangere fata mei.
Ille meus forti cecidit per vulnera morte,
Et compos voti, nobilis umbra jacet.
Reddere dum patriæ vitam, dum victor obire,
Et CHRISTO voluit morte probare fidem.

Imq; scrib. Fr.

Joh. Casp. Lenzius, Sacri Palatii
Cæs. Comes, Sereniss. March. Brandenb.
Onoltsb. & Reip. patriæ Consiliarius.

IV. NO.

NOBILISS: & AMPLISSIMI

VIRI

JO. CASPARI LENZI

JC. &c. &c.

In

Fratrem nuper dulcissimum,

quum

strenue pro patria pugnando occubisset,

PIETAS,

Carminè obsequij causâ expressa

à

JO. JAC. KERSCHERO.

Hic FRATER dilecte jace. Tibi laudis abunde
 Contigit, haud uno victuraq; gloria seculo.
 Sic decuit Te nempe mori, sic ponere vitam,
 Quem patriæ primo genuit pater. Illud acerbuna
 Esse tamen fateor, quod non, solatia luctûs
 Exigua ingentis, nostris sed debita votis,
 Oscula summa tuli, morientisq; artubus hâsi;
 Quod tenues potius sub ventos vita recessit,
 Non ore est excepta meo; quod non ego lavi
 Vulnera, non oculos clausi; cur verba notare,
 In quæ defecit tam dulcis Spiritus? ah cur
 Haurire haud licuit mandata novissima, & illo
 Tam tenero in Patriam sensu populumq; Patresq;
 Ad lacrymas revocare pias? Ah optime FRATER,
 Credo, unum hoc oculis in morte natantibus, unum
 Defuit, & dum dulce mori succurrit in armis,
 Id saltem doluisse potes. Verum obsecro, manes
 Ne turbet res parva Tuos, tot vulnera pro Te
 Fortius ah longe, quam vox defesta, loqvuntur,
 Quotq; Tui guttas campus bibit ille cruoris,

** Ancipi-* Pugnāntem qui Te stupuit; stupuitq; jacentem,
rem esse in Tot pariter verbis signasti dexter amoris
his talibus In Patriam monumenta Tui: quin aurea florum
ultimam, Mox inde exsurget seges, & nunquam * antea viso
cum Sciopp. Germine distingui mirabitur arva colonus,
recte, ut pu- Germine, cui flores inscripti nomina regum
ro, statui- Cedant, cuiq; nihil simile aut Pæstana roseta,
mus v. Ma- Aut celebris cunctis Phæacia proferat annis.
riang. à Fa- Quis non hoc vitam pretio dimitteret? & quis
no Bened. Abditus obscuro mallet lare perdere lethum,
auxtarium Quam pereas, hostis tecum pereuntis inanes,
ad Gramm. Permissas gemituq; minas; juvat undiq; gratis
Philosoph. Componi lachrymis, & queis miscere tuarum
p. m. 73. Te nullus quid cogat amor: circum alma vagari
 Creditur, & pictis Victoria ludere pennis.

† Apud Ci- Hoc pronam in ferrum mentem, mortisq; capacem,
tero. Somn. Hoc corpus sibi vile facit: sed fortius isto
scip. Quo Quid stimulat tamen, & dulcem per vulnera vitam
sis alacrior Proijcere ingentes animas docet, † omnibus illis,
ad tutan- Pro patria nullum queis unquam horrere laborem
dum temp. Consuetudo fuit, quod norunt æthere in alto
sic habeto. Certas dispositas sedes, sine fine beati
Omnibus, Gaudia ubi, & placidæ potiantur tempora pacis.
qui patriā Hic quoq; FRATER, agis, non qualem Te modo terrā
conserva- Pannoniā tumulus brevis occupat, ore videndum
runt, adju- Pallido, & incomptos concretum sanguine crines;
verint, au- Sed viridi evinctus radiantia tempora lauro,
xerint, cer- Nec prisca dispar Heroibus, incluta quorum
tum esse in Dextera Bistonij disjecit densa tyranni
celo ac de- Agmina, & æternam peperit sibi funere palmam.
finitum lo- Felix sorte tuā, mi suavis PETRE! sepulcra
cum, ubi Non illuc aurata vehunt, non pinguis amomo
beati avo Vrna, vel è medio missa ales regia busto:
sempiterno Virtuti hic debetur honos, ea cespite raro
fruantur. Corpus sæpe tegens, pulcra intra sidera mentem

Colligit, & cœli spatiosis orbibus addit.
 Nunc Tu, Chare, Tuis conjunctis amoribus, olim
 Pramissos magna sequeris pietate parentes,
 Et Natum Teritè probas. Virtutibus æquus
 Hos animos laudat genitor, comitumq; piorum,
 Atq; sui in primis PORTNERI vultibus offert
 Visendum tam dulce caput. Testantur obortis
 Affectum lacrymis, atq; hæc in verba resolvit
 Latior ora Senex: Salve optatissime fili,
 (dulce magis nec enim succurrit nomen, & ipse
 Huic pater ignoscit;) Tune ausus fortia Martis
 Castra sequi? Tu molle caput galeaq; gravare,
 Talibus & membris æratam inducere lamnam,
 Ut patriam assereres, cui nunc funesta minari
 Excidia, & tota Turcas incumbere opum vi
 Audio? Macte nova virtute, hæc tempora mores
 Nampe volunt alios; non una vivitur arte.
 Sed quid, quod nimium magna mercede parare,
 Quid gestas, decus, & vitam ipsam impendere famæ
 Non dubitasse ferunt? An tantum gentibus in Te
 Barbaricis æqui superi voluere licere?
 Anne hæc præ reliquis placuit via, qua super astra
 Non lento raperere gradu? Sic arbitror, & te,
 Barbare, pœna manet: mox justo excita furore,
 Omnis in hostiles ibit Germania turmas,
 Perfidaq; inversis lugebit Thracia fatis.
 Væ, quanta imperio, populoq; parata profano
 Materies flendi est! quales lacrymasq; cieunt,
 Et gemitus quales Eoa per oppida matres!
 At Tu, chare puer, latus spectabis honores
 Mecum, spero, tuos: totâ in Te patria mente
 Versa pios vates pleno ex Helicone receptos
 Instaurare sacrum cineri solemne jubebit,
 Laudes atq; tuas resonando accendere tantum,
 Ut simul arma probent, clament, tractentq; minores.
 Sic erit, ô pulcris sidus nunc addite FRATER

Sideribus, non hæc frustra tibi lingua beati
Est effata Senis: ruet impius hostis, & ingens
Cognato ad tumulum tibi concidet hostia ferro,
Nos etiam sic TE nobis credemus ademptum,
Ut simul in nostro tua præsens spiret imago
Pectore, nec memori lux hæc unquam excidat ævo,
Quam propriam virtute tua tibi, civibus autem
Communem, & toti fecisti funere genti.

§ V. §

ELEGIA

Ad Virum Magnificum,

JO. CASPARUM LENZIUM.

Qualis erat facies lugentis vulnera Phœb',
Tænaridis florens quæ rapuere decus:
Talis erat LENZI, juvenem cum fama necaret,
Noster quo stererat Centurione pedes.
Sic gemuit, dulci mentem percussus amore:
Sic roseus toto cessit ab ore color.
Excidit & magno constantia pectore: suaves
Nec dedit, ut quondam, lingua disertæ sonos.
Quæ tot consiliis patriæ mens profuit, hæsit,
Nec jam consilium repperit ipsa sibi.
Sed nec in immenso Latiarum corpore legum,
Quo tuto staret ancora fixa, fuit.
Scilicet Odrysiæ qui victima concidit iræ,
Pectoris aqua tui portio, Frater, eras.
Non amor est tenuis, quo fratribus optima rerum
Illa opifex fratres conciliare solet.
Quis tantum Scythico duratus pectora cœlo,
Non gemit extincti fratris amore labans?
Atq; equidem credo, juvenem qui perculit illum,
Ad scelus ingemuit barbarus ipse suum.

Et

Et quem non poterat peregrinus flectere sanguis,
 Inflexit virtus & iuvenile decus.
 Pone tamen, qua mvis iustum, vir magne, dolorem :
 Non tibi, quod vulgo terrigenisq; , licet.
 Succedant humili graviora negotia cura :
 Et spargat radios vultus, ut arte, suos.
 Non ego, quæ faado cumulari plurima possunt,
 Non mortis jubeo Te meminisse, genus,
 Quo perijt frater, cum pluribus, arma coruscans;
 Quo tot militiæ fulmina, totq; duces:
 Quo Latius Turnus, quo Trojus occidit Hector :
 Sponte sua Decij quod cupiere pati.
 Non belli formam repeto, quo frangere Lunæ
 Gens pia Threijciæ cornua sæva parat ;
 Immanesq; feras, sacris expellere regnis,
 Perditaq; imperio reddere membra suo.
 Præmia nec referam, quæ vel post fata superstes,
 Aut qua per cœli templa reportat ovans.
 Nec, quod supremo non est fraudatus honore,
 Sed tumulus fidus membra quietata tegit.
 Dignus, Lesbiaco solidus qui marmore surgat :
 Dignus, quem circum plurima laurus eat.
 Sunt hæc magna quidem plebi solamina : sed te
 Quod firmet, LENZI, mens mea majus habet.
 Te tantæ præclara comes victoria cladis
 Erigat, & tristi funere mixta salus.
 Privatam patriæ dones, generose, dolorem,
 Illius & vitam fratre libenter emas.
 Occidit hic equidem, sed non impune : trecentos
 Jussere unius fata subire vicem.
 Perfidus ille latro, quæ fecit vulnera, sensit :
 Nec se jactabit quis nece, PETRE, tua.
 Ille tuus sanguis, patriæ quem fundere jovit,
 Lubricum erat, fortes quo cecidere Spahæ.
 Incipit his gradibus lapsare potentia regni,
 Quo nullum vastus vastius Orbis habet.

Bistonij jam scepra tremunt Busridis : & se
Imbelli damnant arma resumta manu.
Territa falsiloquo metuit gens sæva Corano,
Et majore suas impete munit opes.
Jamq; Muhammedis trepidans accedit ad aures,
Jam prona facie nostra periclarogatur.
Ille graves ducit marcenti pectore somnos :
At Christus gladio vindice cinctus adest.
Pone igitur jam non justum, vir magne, dolorem :
Nec sine, secretus pectora mœror edat.
Per patriam quæso, quam frater fortibus, armis,
Tu lingua decoras consilijsq; togæ,
Per patriam quæso, qua nil tibi carius unquam :
Incolumem cui Te poscimus esse diu.

Pietatem in defunctum, observantiam in
Patronum, fratres,

qualibuscunq; hinc testari volumus

J. L. Præschius

¶ VI. ¶

A × ω.

AMICITIÆ ET MERITIS.

VIRI ET CENTURIONIS.

NOBILISSIMI AC STRENUISSIMI.

PETRI LENZI.

QUI

COMITIA PERMUTANS MILITIA.

ET

DUPLICI HONORE CLARUS.

DUPLICI MUNERE ORNATUS.

PACIS AC BELLII.

IMPEIR

IMPERIO ÆQUE DEVINCTUS AC PATRIÆ
JAMDUDUM.

POSITIS MILITARIBUS TYROCINIS,
CUM IN PANNONIA.

CONSERTA CUM OTTOMANNIDIS MANU
STRENUÉ PUGNANDO OBLISSET.

ET

VINCENDO ESSET VICTUS.

VEL POTIUS FATIGATUS.

SANGUINE SUO ITER APERUIT VICTORIÆ.
QUÆ INSECUTA EST LETISSIMA.

SANGUINE SUO IMMORTALE SIBI NOMEN SCRIPSIT.
INGENTI INTERIM RELICTO DESIDERIO.
AMANTISSIMIS FRATRIBUS ET AMICIS,

QUOD SI RESPICIATUR.

PARUM VIXIT.

SI AUTEM RES GESTÆ,

SATIS VIXIT.

SI PRÆSENS RERUM STATUS.

NIMIUM DIU VIXIT.

SI MEMORIA FACTI GENEROSI.

SEMPER VICTURUS EST.

OFFICI CAUSA.

ARAM HANC SEPULCHRALEM STATUIT.

G. F. G.

B 3

VII.

Pulchrum est pro Patria vitam profundere **LENZI**,
 bellica mors fortis maxima lausq; Viri.
 Præcipue tua mors, **LENZI**, tua vulnera nostris
 Civibus & Musis sunt celebranda pijs,
 Dum contra immanes Turcas & barbara monstra
 Tartaricæ gentis prælia fortis inis,
 Occidis; est animo violentior ultima virtus,
 hostiliq; prius sanguine spargis humum.
 Vulnere plus laudis, **LENZI**, quam sanguinis, exit,
 & veniet quondam palma beata polo.
 Interea memori gratissima Patria mente
 servabit civis fortia facta sui.

Fortissimi Viri

&

Amici sui veteris

Manibus cum honore p.

GUOLFFGANG-CHRISTOPH-Memminger.

ARTE & MARTE.

Vna tenet *librum*, *gladium* manus altera vibrat;
 Sic visus quondam **JULIUS** ipse fuit,
Ex utroq;, inquit, *sum Casar*. Scilicet *Arte*,
 & veniat forti gloria *Marte* mihi.
Ex utroq; Tibi laudemq; decusq; parasti,
Marte bonus miles, miles es *Arte* bonus.
 Prima ferebatur doctas exculta per *Artes*
 ætas, quæ sequitur, *Martus* amabat opus.

Hinc

Hinc Patriæ ductus studio (velut incola saxi,
aërio nido fulminis ales abit,
inq; greges rapitur) ruis in vaga castra Getarum,
fortiter opponens militi utrumq; latus.
Verum heu! horrifona trajectus tempora glande,
oppetis, & forti sanguine spargis humum,
Sat laudum virtus nacta est! Te secula noscent
postera: quis fueris, fama loquetur anus!

Monumentum hoc Lm^g pos.

Nobiliss. ac Strenuo Dn. Capitaneo &c.

M. JOH. CHRISTOPH. *Wider*
Gymnasl Poët. Rector.

IX. 50

In obitum gloriosum

Nobilissimi Dn. PETRI LENZII.

HÆc duo si faciunt, ut quis sit nobilis, Ars, Mars,
Tu duplicis laudem nobilitatis habes.
Nam pia sectanti Musarum castra, secundum
Ingenij claras interioris opes,
Munera belligeri tandem placuere gradivi,
Armaq; pro Patriæ ferre salute decus:
Strenuus in multis fueras ut miles arenis,
Signum multoties ore vel ære sonans,
Sollicitus vigiles somno sine ducere noctes
Visus es, & laudis spe graviore rapi.
Inde merebaris Capitaneus inclytus esse,
Ornator spartæ nobilis ipse tuæ.
Finis, ut optatum Patriæ decus esse valeres,
Sive sit illa Togæ tempore, sive sagi,

Ast

Ast aliud superis placuit; Clementia cœli
Te voluit cunctis eripuisse malis.
Dum te pugnantem pro viribus impetus hastæ
hostilis jussit mortis adire viam.
Gloria Bellonæ prænobilis ergò valeto,
Mors tua mors non est, sed bonitatis iter.
Non cadit infelix, cui meta est unica Christus,
Cui verbum gladius, cui clypeusq; fides,
Cui curæ patria est, cui religionis honestas;
Qui Jove se munit, cum Jove victor erit.

Lugubri venâ exarabat

Philipp. Ericus Widen.

✻ X. ✻

Multum est, pro Charis animam profundere caram,
Atq; aliam ut serves perdere malle tuam!

*Plus est, pro aris atq; focis certare, nec unquam
Cedere, cum pulchrum est, Patria amore mori!*

*Plurimum inesse rei solet, omnia propter Jësum,
Atq; ipsam vitam perdere velle suam!*

Hæc

*In honorem & memoriam perskrenui Dn. Petri Lenzi p. m.
ex debitâ condolentiâ adjecit,*

M. Joh. Gæncker

Eccl. Patr. Min.

✻ XI. ✻

Dum sævi Hungaricis Turcæ grassantur in oris,
quosq; Orco eduxit Tartarus ipse Parens,

LENZIU

LENZIUS impavido Patriæ se pectore sistit,
 & lecto Patriæ milite cinctus abit,
Applausus dedimus, votis comitamur euntem,
 ad Superosq; preces fundimus ore pias.
Nostra tamen rapuit Boreæ vis turbida vota,
 & Deus averſa respuit aure preces,
 Nam modo Pannonias dum **LENZIUS** attigit oras,
 atq; Aquilis junxit Patria signa sacris ;
Ocyus armatas passim per littora turmas
 ostentant Turcæ, ac prælia sæva movent.
Barbarus it clamor cælo, pugna aspera surgit,
 Telorum nubes sidera clara regit.
Aufugiunt, lethi quibus haud est cura decori,
 atq; quibus trepidis spes animusq; cadunt,
LENZIUS at contra Turcas fortissimus ivit,
 Inferias mactans Turcica monstra suis.
Egregium Patriæ decus, & memorabile nomen,
 Nescia si facerent parcere fata moras !
Sed dum, qua medius pugnæ vorat agmina vortex,
 irruit, & socios ad socia arma vocat ;
Dum decus affectat pulchræ decerpere palmæ,
 præq; fuga turpi mors generosa placet ;
Vulnere crudeli occubuit fortissimus ille,
 atq; animam campos misit ad Elysijs.
O pulchram mortem, condigna & laude canendam,
 quæ sacra est Patriæ, quæq; dicata Deo !
Contigit illa Tibi **LENZI** fortissime, quare
 Non tam lugendus, quam celebrandus eris,
Credite Vos sancti Manes, jam Patria laudes
 cantat, & in tabulis fortia facta notat,

Fortia facta canet semper, sic LENZIA virtus
post obitum æterna laude superstes erit;
Quamq; in Pannonijs meruit fortissima campis,
Elysijs dabitur palma beata locis.

*In honorem fortissimi Viri & pro Patria
gloriosè defuncti f.*

M. Georgius Wonna/
Ecl. Evang. Minist.

❧ XII. ❧

Epigramma.

PETRA dedit nomen, constans ceu PETRA stetit
pro PETRA CHRISTO, fortiter inde cadis,
Non cadis, æterni surgunt monumenta decoris,
æternus vivit MARTIS & ARTIS honos.
I nunc Turca ferox! I nunc! & prælia tenta;
Nemo cadit nostro è milite, quando cadit.

*Ultimis honoribus Centurionis pro religione
Christiana & Patria libertate in Hun-
garia fortiter occumbentis,*

posuit

Hieronymus Radius Ratisp.

❧ XIII. ❧

Mortalium quis est, fuit, vel unquam erit,
Pro Patriâ qui sanguinem profunderet,
Ni certa spes, superstitem samam fore
Post fata, nec prius perire, quàm orbis hic.

An.

Annon Polynni Filio fortissimo,
 Themistocliq; & Casari cum Tulio,
 Licebat otiarier, silentio
 Simulq; vitam, qua fuit, traducere?
 At seculorum sera laus & gloria
 Hos impulit, periculis uti novis
 Et jugibus se traderent laboribus,
 Pro Patriis aris focusq; patrijs.
 Hoc emulari LENZIUS conatus est
 A flore primo blandioris temporis.
 Nam Palladi vitam sacraverat suam,
 Ut ab Deâ unâ literas addisceret
 Et arma, libros sciret atq; lanceas
 Tractare, ut esset Civibus solatio,
 Et Patrie suae suis & hostibus
 Formidini, Virtutis hincné callis est?
 Hic ipse est; Hic ipse est, Hic ardua
 Ad astra ducit. LENZIUM videre vis?
 Atcolle vultum, quisquis es; vel accola
 Spumantis Albis es, vel Istriturgidi,
 Aut Neccarum, vel frigidum Rhenum bibis,
 Salamq; vel Maenum aut Visurgin navigas:
 Attolle vultum, LENZIUM inter sidera
 Nunc invenis cum militum Ductoribus,
 Qui sanguinem pro Patriâ nuper suum
 Fudere terrâ Pannonâ, & clarâ nece
 Ucere Turcas impiosq; Tartaros,
 Nunc stringe porrò acinacem, Thrax barbare,
 In LENZIUM. Nil amplius tolles. Ei
 Vitam abstulisti? Haud sufficit. Fama decus

*Tollendum erat. Non nesciebas, arbitror.
Quod hæcce mors sit vera vita* LENZIO.

M. VIRGILIUS Secundus
Donaverus,

— XIV. —

DA tuba lugubrem sonitum, date tympana planctum,
Funereos deflecbia eburna modos;
Bellica raucisonum tormenta sonate, fragore
Ut montes, Cœlum, terraq; cuncta tonent.
Hic honor est Ducibus, benè remq; gerentibus aptus
Militibus, Martis sic stata sacra jubent.
Cum Ducibus, heu! pugnaces cecidère manipuli,
Sparseruntq; suo pingue cruore solum.
Quos inter sua fata tulit præclarus alumnus
Martis, cui cessit Centurionis honos:
Cujus ab ore olim pendebat tota Parentis,
Et quæ nunc Fratris consilio fruitur,
Urbs, quæ Danubij flaventibus adjaacet undis,
Quæq; bonæ clarum est, nomen adepta Ratis.
Hæc tibi natales dedit, hæc, fortissimè quondam
Lenzi, Musarum castra sequi voluit.
Pro quibus ut vidit te Marcia castra juvare,
Atq; togæ rutilans antetulisse sagum:
Annuit, atq; suam tibi credit prona cohortem,
Pro Patria dicens suscipe Martis onus;
Proq; focis, arisq; & libertate tuenda,
Infer barbaricis arma recepta Getis.
Quod si fata dabunt reducem, incolumemq; videre,
Omnibus ex voto condecorere modis,

Namq;

Namq; Duces valido Patriam qui Marte tuentur,
Hos ut semideos cernis in orbe coli.
Quod si fata negent, sed adacto in pectora ferro
Fortiter occumbas, glande petite cadas,
Tanta tibi grata statuam monumenta sepulchro,
Omnibus ut vivat nomen in orbe tuum.

Supremi honoris E. F.

Joh. Sigmund Æschinger.

§ XV. §

Quæ Tibi prærepti Fratris solamina, LENZI,
ordiar ante rogos? quæ verba medentia fundam?
Non de Castaliæ Carmen vocalibus undis,
nec teneros poscis cantus, sed fortia mavis
lamenta, odistiq; chelyn, dum Nænia totâ
æde sonat, Fratremq; gemunt obijisse Penates,
Me miserum! namq; ipsa ferit præcordia luctus,
nec lachrymis potero satis exæquare dolorem.
Molior in carmen squalidos convertere luctus?
orsa dolor prohibet, lachrymis quoq; carmen in ipso
ore natat, tristesq; cadunt in verba lituræ.
Diffugiunt hilares ederæ, plorata Cupressus
stat circum, & Martis socios lamenta fatigant.
Dicite, quem tanto luimus mœrore, quis error?
dicite crudeles, vestra hæc infania, Parcæ,
tot fortes fudisse viros cum sanguine vitam,
dulce quidem Patriæ est, etiam post fata decorum;
Sed fratrum jactura animos arrodit, & ipso
infandum sub corde solet nutrire dolorem.
Vicimus! exclamat miles! Victoria multo

sanguine parta Ducum non est Victoria, Natos
 tot, Fratres, fortesq; nefas, succumbere letho.
 Annon armorum satura es Bellona? Triumphis
 Pax una innumeris potior; crudelia mavis
 Bella? in perniciem cunctis jam viribus itur
 Sed varijs præstat caput objectare periclis
 magnanimum, & nostris expellere finibus hostem,
 pro Patriâ pugnare, mori, pulcherrima laus est.
 Roma suos laudat Decios, Carthago Philænos,
 qui celebre, illufis, nomen posuere, Cyrenis,
 magnanimumq; Ducem Codrum mirantur Athenæ;
 Et Te fama manet LENZI, Tibi carmina dicunt,
 Virtutiq; Tuæ ponunt monumenta Camœnæ,
 Qui modo Victor eras terris, agis ecce! triumphum
 in cœlis. Sic clara viget post funera Virtus.
 Castrensem expectas Victor pro more Coronam?
 En viridi cingunt Superi Tua tempora lauru.
 ô Te felicem, qui gaudia mille capellis
 Victor ovans! nos Bella manent, incommoda mille,
 Interea, dum fata sinunt, Tua gesta canemus,
 & laudes, Nomenq; Tuum sacrabimus astris.

*Pauci hifce Beatissimus Nobilissimi Domini Lenzi, Bello contra
 Turcas strenue pugnanti, obitum, non sine lacrymis
 prosequi voluit, debuit*

M. JOH. GEORGIUS Schwab
 Ratisbonensis.

❦ XVI. ❦

Propatriâ dulci vitam fudisse decorum,
 Præstat & ancipiti Marte obijisse diem.

Namq;

Namq; horum laudes, ac inclyta facta manebunt,
Post cineres clarum nomen honosq; cluet.
Ergò tuum, in bello moriens, fortissime Lenzi,
Immortale decus, fama perennis erit.

Debitæ observantiæ ergò f.

Johannes Albertus Gumpelzhaimer.

☞ XVII, ☞

Enturio patrius patriam dum protegit armis,
Et modò pro patriæ sumserat arma focus,
Turcica quæis voluit contra jam tela tenere,
Viribus ac hostem sternere præcipitem.
Eheu! succubuit, multis cum Martis alumnis,
In signis pugnâ Lenzius ancipiti.
Stat tamen Imbri poli semper tua bellica virtus,
laudis erit nunquam fama caduca tuæ.

*Paucula hac ex condolenti animo
adjicere voluit,*

Fridericus Tusco, Novi
Templ. Cantor.

F I N I S.

